

תת"ע 1380/04/16 - מדינת ישראל נגד דומיקאר בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 1380-04-16 מדינת ישראל נ' דומיקאר בע"מ
תיק חיצוני: 90505005281

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	דומיקאר בע"מ

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 18.4.16 בגין עבירה מיום 6.8.15 בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

המאשימה מתנגדת לבקשה.

אין חובה לקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים [עיין: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18)].

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט.

המבקשת טענה כי לא ידעה על הדוח וכי במסגרת טיפול על פי נוהל מסודר באלפי דוחות " נופלים בין הכסאות " מספר קטן של דוחות שלא טופלו על דרך הסבה מול משטרת ישראל. לטענת המבקשת על הדוח נודע רק לאחרונה בעקבות הטלת עיקולים ע"י רשות האכיפה.

עוד נטען כי הדוח נשלח לכתובת שגויה.

הוסיפה המבקשת וטענה כי משנשפטה בהיעדר נגרם לה עיוות דין כי יש לה את פרטי הנהג שביצע את העבירה (נתין זר) והוא יוצא נשכר , כמו כן נטען כי העונש שהוטל גבוה ואף הוא מהווה עיוות דין בהתחשב בכך שהקנס המקורי לאדם בגין אותה עבירה הינו 1000 שח'.

אכן עסקינן בעיברה מסוג ברירת משפט בגינה הוגשה בקשה להישפט .

נכון היה לפנות מבעוד מועד למשטרה לבקש הסבה ולחסוך את הפנייה לבית המשפט.

ואולם, בעקבות הבקשה להישפט הזמנה נשלחה אל המבקשת בדואר רשום לכתובתה הרשומה ת.ד. בשדה התעופה, ומכאן קמה חזקת מסירה לפי תקנה 44א', שלא נסתרה .

הכתובת המופיעה על גבי אישור המשלוח אינה זהה לכתבות שהמבקשת ציינה בבקשתה כמוטעית. (גם לא הוגשו מסמכים תומכים לענין הכתובת הרשומה נכון לינואר 2016 מועד המשלוח).

משלא הורם הנטל אין סיבה לאי ההתייבבות.

בהיעדר התייבבות נשפטה המבקשת בהיעדר, ביום 18.4.19.

גזר הדין נשלח את המבקשת והתקבל על אישור המסירה שבתיק ביום 18.5.16 (ראה אישור מסירה בתיק , עיין גם נספח ב לתגובת המאשימה).

הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהעדר קבועים בסעיף 130 לחסד"פ , רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י , רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

אין בנימוקי הבקשה כדי להביא לבטול פסק הדין ולהניע את ההליך הפלילי מחדש.

ראשית המועד להגשת בקשה לבטול הוא תוך 30 יום מקבלת גזר הדין (סעיף 130 לחסד"פ), ואילו כאן הבקשה הוגשה **בשיהוי ניכר כשלוש שנים**. לענין שיהוי עיין : רע"פ 8651/13 סקה נ' מדינת ישראל (31.3.14) (הודעת הקנס המקורית חזרה בציון "**לא נדרש**", לא סתר את **חזקת המסירה**, הבקשה הוגשה בשיהוי של **חמישה חודשים**) , עפ"ת 30650-02-10 מרדכי נ' מדינת ישראל (4.4.10), רע"פ 9303/16 אורגל נ' מדינת ישראל (21.12.16), רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.15). בקשה הוגשה בשיהוי של שנה , רע"פ 7018/14 טיטלבאום נ' מדינת ישראל (31.10.14), **עפ"ת 36580-03-19** מרים פרידמן נ' מדינת ישראל **(1.05.19)**.

אין הסבר מניח את הדעת לשיהוי [עיין: רע"פ 191/12 דהמאן נ' מדינת ישראל (2) 16.1.1 רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.11) , רע"פ 9543/10 זועבי נ' מדינת ישראל (8.3.11) .

טענה כי נהג אחר נהג אינה מקימה " בהכרח" עיוות דין (עיין: רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מ"י, הש' א. שהם, **28.11.13**, רע"פ 7862/13 ג'סאן אבו אלמפלפל נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **20.11.13**), רע"פ 2340/15 **יניב דב חיים קליין נ' מ"י**, הש' ח. מלצר, **18.5.16**).

המבקשת התרשלה, לא טיפלה במועד ובתוך פרק זמן סביר להסב את הדוח. היום בחלוף כשלוש שנים גם לא ניתן לבצע את ההסבה כל זאת בשל רשלנות המבקשת.

זכות הגישה לערכאות אינה אבסלוטית [עיין: רע"פ 3910/11 סימון ספיאשוילי נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **30.5.11**], רע"פ 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל 13.8.85].

המבקשת בחרה שלא להתייצב ואף לא להגיש בקשה לבטול בתוך המועד שנקבע בחוק, ולא בכדי.

העונש שהוטל הולם את העבירה ומיהות הנאשמת (תאגיד).

אין עיוות דין .

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תש"פ, 13 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.